

Mentorský posudek na diplomovou práci

Tereza Benhartová: Krásná Vída - od lidové písně k dramatu toužení

Kandidátka Tereza Benhartová se ve své diplomové práci „*Krásna Vída od lidové písně k dramatu toužení*“ pokusila interpretovat mýt o Krásné Vídě v četných variantách nebo jak ona sama zapíše na začátku díla: „*umělce zajímal problém Krásné Vidy proto, že probouzel představitost díky nedořečeným místům v lidové baladě.*“ Tento mýtus je známý ze slovinské literatury, jako jeden ze základních mýtu slovinské identity.

Magisterská práce je rozdělená na více částí. Kandidátka Tereza Benhartová v prvních kapitolách sleduje vývoj motivu Krásné Vidy v lidových písních, ne jenom ve Slovinsku, ale všude po Evropě až k variantě, na jejímž podkladě vznikla jeho první básnická interpretace od France Prešerna. Ten na základě lidové epiky vytvořil typickou romantickou báseň, přičemž zdůraznil touhu po nedosažitelném. A právě z jeho díla vycházel pak ostatní: u všech podle slov Benhartové „*nevystupuje už Lepa Vída z lidové písně, ale především Prešernova Krásna Vída*“.

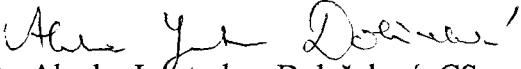
Práce je podložena studiem různých pramenů, zakládá se na práci s odbornou literaturou od předních slovinských literárních vědců a filozofů. Kandidátka Benhartová se v dalších kapitolách rozhodla pro interpretace, známé ze slovinské literatury dvacátého století. Nutný byl rozbor novoromantického dramatu Ivana Cankara *Lepa Vída*, protože právě Cankar zakódoval tento mýtus jako princip touhy. V druhé části práce si pro další interpretaci vybrala modernistické drama Rude Šeliga který zobrazil tento motiv jako existenciální drama moderního člověka – ženy. Šeligovo drama je společně s Cankarovým dramatem nejvýznamnější a nejrozsáhlejší interpretace motivu krásné Vidy v dvacátém století.

Kandidátka Benhartová pro svůj problém prostudovala dostupné pramení. Zajímavá je její analýza Cankarova dramatu, její osobní přístup k látce se ukazuje i v rozboru Šeligovy Krásné Vidy, kde správně poukazuje i na Šeligovu návaznost na Cankara a na jeho motiv toužení, kde se na mnoha místech dokonce objevuje i Cankarova syntagma o čarotvorné květině.

Kandidátka se také bez problémů pochybuje mezi sekundárními prameny s problémem Krásné Vidy, kterých je hodně ve slovinské literární vědě, a vlastními interpretacemi. Dotýká se i filozofických reflexů nad tím problémem, které graduovaly právě ve dvacátém století.

Magistersko dílo slečny Benhartové oceňují pozitivně. Kandidátka napsala zajímavou studii o výrazných interpretacích tohoto slovinského mýta. Jestli kandidátka chce v tomto vědeckém záměru pokračovat a s tímto tématem neskončila, měla by se zaměřit i na další interpretace pro které v této práci už neměla ani prostor ani čas: na příklad by měla přemýšlet o Jurčičevě Krásné Vidě nebo o Kmeclovem dramatu o krásné Vide nebo i o jiných variacích tohoto osudového slovinského mýtu v devatenáctém a dvacátém století.

Pro předloženou diplomovou práci Terezy Benhartové doporučuji známku výborně.

PhDr. Alenka Jensterle Doležalová, CSc.

Praha, 29.5.2006